

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 12.12.2006
COM(2007) 795 τελικό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

**σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου
(περιφερειακές παρεκκλίσεις)**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/96/EK¹ του Συμβουλίου σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (εφεξής «οδηγία για τη φορολογία των ενεργειακών προϊόντων» ή «οδηγία»), εκτός από τις διατάξεις της οδηγίας και ειδικότερα τα άρθρα 5, 15 και 17, το Συμβούλιο αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής μπορεί να επιτρέψει σε ένα κράτος μέλος που το έχει ζητήσει να θεσπίσει περαιτέρω απαλλαγές ή μειώσεις για λόγους ειδικής πολιτικής.

Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα και κατόπιν, η Επιτροπή είτε υποβάλλει πρόταση για την έγκριση του μέτρου αυτού από το Συμβούλιο είτε, εναλλακτικά, ενημερώνει το Συμβούλιο για τους λόγους για τους οποίους δεν πρότεινε την έγκριση του μέτρου αυτού.

Σε ένα ευρύτερο πλαίσιο επανεξέτασης των παρεκκλίσεων που λήγουν στα τέλη του 2006 βάσει της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων, η Ιταλία υπέβαλε τρεις αιτήσεις προκειμένου να της επιτραπεί να παρεκκλίνει, από το 2007 και μετά, από τις διατάξεις της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και να εφαρμόσει σε περιφερειακό επίπεδο διαφοροποιημένους φορολογικούς συντελεστές για επιλεγμένα ενεργειακά προϊόντα σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές. Οι αιτήσεις καταχωρίστηκαν στη Γενική Διεύθυνση Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης².

Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι να ενημερωθεί το Συμβούλιο για τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν προτείνει την έγκριση των αιτήσεων.

2. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΣΕΩΝ

- (1) Πλήρης φορολογική απαλλαγή με ετήσια ποσόστωση για ορισμένα ενεργειακά προϊόντα που καταναλώνονται στην επικράτεια της περιφέρειας Val d'Aosta.

Η ετήσια ποσόστωση της φορολογικής απαλλαγής καθορίζεται σε περιφερειακό επίπεδο. Το μέτρο ισχύει για καύσιμα για κινητήρες (βενζίνη, πετρέλαιο ντήζελ), καθώς επίσης και για ορισμένα καύσιμα θέρμανσης (υγραέριο οικιακής θέρμανσης). Οι δυναμικοί δικαιούχοι για κάθε κατηγορία ενεργειακών προϊόντων καθορίζονται με σαφήνεια. Στις περισσότερες περιπτώσεις πρόκειται για ιδιώτες, μόνιμους κατοίκους της συγκεκριμένης περιφέρειας.

Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, στόχος του μέτρου είναι να αποφευχθεί ο λεγόμενος «τουρισμός για καύσιμα» ήτοι η συνήθεια των πολιτών να διαβαίνουν τα σύνορα προκειμένου να επωφεληθούν από τις χαμηλότερες τιμές των καυσίμων. Η Ιταλία επικαλείται τη θέση της εν λόγω περιφέρειας, στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ. Άλλος στόχος του μέτρου είναι να αποφευχθούν οι αρνητικές επιπτώσεις της λήξης της παρέκκλισης που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων, η οποία θα οδηγούσε σε απώλειες ευημερίας.

---

¹ Οδηγία 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τις οδηγίες 2004/74/EK και 2004/75/EK (ΕΕ L 157 της 30^{ης} Απριλίου 2004, σ. 87 και σ.100).

² Στις 17 Οκτωβρίου 2006.

Η Ιταλία θεωρεί ότι το μέτρο δικαιολογείται από άποψη γεωγραφίας και υποδομής της περιφέρειας. Πρόκειται για ορεινή περιοχή εξαρτώμενη σε μεγάλο βαθμό από τις οδικές μεταφορές. Επιπλέον, η Ιταλία παραπέμπει στο ειδικό συνταγματικό καθεστώς της περιφέρειας και στην κοινοτική πολιτική για την οικονομική και κοινωνική συνοχή που δίνει ιδιαίτερη σημασία σε ορεινές περιοχές. Όσον αφορά το υγραέριο που χρησιμοποιείται για θέρμανση, η Ιταλία επικαλείται το ψυχρό κλίμα της περιοχής.

- (2) Πλήρης φορολογική απαλλαγή με ετήσια ποσόστωση για ορισμένα ενεργειακά προϊόντα που καταναλώνονται στην επικράτεια της επαρχίας Gorizia.

Η ετήσια ποσόστωση της φορολογικής απαλλαγής καθορίζεται σε περιφερειακό επίπεδο. Το μέτρο καλύπτει καύσιμα για κινητήρες (βενζίνη, πετρέλαιο ντήζελ), καθώς επίσης και ορισμένα καύσιμα θέρμανσης (φυσικό αέριο χρησιμοποιούμενο για οικιακή θέρμανση, πετρελαιοειδή χρησιμοποιούμενα για τη θέρμανση επιχειρήσεων). Οι δυνητικοί δικαιούχοι για κάθε κατηγορία ενεργειακών προϊόντων καθορίζονται με σαφήνεια. Εκτός από τους δικαιούχους απαλλαγής για πετρελαιοειδή θέρμανσης, οι υπόλοιποι δικαιούχοι είναι ιδιώτες που διαμένουν μόνιμα στην εν λόγω επαρχία.

Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές υπάρχουν ιστορικοί λόγοι για τη λήψη του μέτρου αυτού που συνδέονται με τις κοινωνικοοικονομικές αδυναμίες της περιοχής που οφείλονται κυρίως στη γεωγραφική της θέση. Σύμφωνα με την Ιταλία η λήξη της παρέκκλισης θα οδηγήσει σε μείωση της ζήτησης ενεργειακών προϊόντων (εξαιτίας του τουρισμού για καύσιμα στο εξωτερικό), μείωση της ευημερίας και εξασθένηση της συναφούς οικονομικής δραστηριότητας.

Οι ιταλικές αρχές είναι της άποψης ότι εξαιτίας του ανεπαρκούς βαθμού εναρμόνισης των ειδικών φόρων κατανάλωσης εντός της ΕΕ, η εφαρμογή του κανονικού φορολογικού συντελεστή μετά τη λήξη ισχύος της παρέκκλισης που αναφέρεται στο Παράρτημα II της οδηγίας για τη φορολογία των ενεργειακών προϊόντων δεν πρόκειται να οδηγήσει σε αύξηση των φορολογικών εσόδων, καθώς αναμένεται ότι η ζήτηση, στο σύνολό της, θα στραφεί προς το εξωτερικό. Τέλος, όσον αφορά το φυσικό αέριο, η Ιταλία επισημαίνει τα περιβαλλοντικά πλεονεκτήματα του καυσίμου αυτού έναντι των πετρελαιοειδών και τονίζει τη θετική επίδραση που είχε το εν λόγω μέτρο για την ανάπτυξη του δικτύου παροχής φυσικού αερίου στην επαρχία αυτή.

Η Ιταλία θεωρεί ότι το μέτρο είναι συμβιβάσιμο με τις συναφείς κοινοτικές πολιτικές λόγω της ιδιαίτερης γεωγραφικής θέσης και των κοινωνικοοικονομικών αδυναμιών της περιοχής, που υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης ΕΚ και είναι επιλέξιμη για τα κοινοτικά διαρθρωτικά ταμεία.

- (3) Εφαρμογή μειωμένου φορολογικού συντελεστή για πετρελαιοειδή που καταναλώνονται στις επαρχίες Udine και Trieste, υπό τον όρο ότι οι συντελεστές πληρούν τα κριτήρια της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων.

Το μέτρο λαμβάνει τη μορφή ετήσιων ποσοστάσεων φορολογικής απαλλαγής για βενζίνη και πετρέλαιο ντήζελ το δε γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής του περιορίζεται στην επαρχία του Trieste και σε ορισμένους δήμους στο ανατολικό μέρος της επαρχίας του Udine. Οι δικαιούχοι είναι ιδιώτες που ως επί το πλείστον διαμένουν μόνιμα στις περιοχές αυτές.

Στόχος του μέτρου είναι η αποφυγή του λεγόμενου τουρισμού για καύσιμα. Η Ιταλία επισημαίνει ότι η λήξη ισχύος της παρέκκλισης στο Παράρτημα II της οδηγίας για τη

φορολογία των ενεργειακών προϊόντων θα είχε αρνητικό κοινωνικοοικονομικό αντίκτυπο, ότι δεν θα οδηγούσε σε αύξηση των φορολογικών εσόδων και ότι θα είχε ως αποτέλεσμα το κλείσιμο πρατηρίων καυσίμων στην περιοχή.

Και οι τρεις αιτήσεις προβλέπουν ως ημερομηνία λήξης ισχύος την 31^η Δεκεμβρίου 2012.

3. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ

Στο παρελθόν είχε επιτραπεί σε ορισμένα κράτη μέλη και ειδικά στην Ιταλία, βάσει της διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ³ του Συμβουλίου, να εφαρμόζουν μειωμένους φορολογικούς συντελεστές ή φορολογικές απαλλαγές για λόγους ειδικής πολιτικής σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές ή περιφέρειες, συνδεδεμένους είτε με την οικονομική ανάπτυξη είτε με τις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες (κλίμα, θέση) των περιοχών αυτών. Επιπλέον, τέθηκαν σε εφαρμογή ορισμένα περιφερειακά καθεστώτα με σκοπό την αποθάρρυνση του λεγόμενου τουρισμού για καύσιμα.

Στην ανακοίνωση του Ιουνίου 2006 με θέμα την *Επανεξέταση των παρεκκλίσεων που περιέχονται στα παραρτήματα II και III της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, οι οποίες λήγουν στα τέλη του 2006* (εφεξής «ανακοίνωση του 2006»)⁴ η Επιτροπή επεσήμανε δύο κυρίως προβλήματα για αυτό το είδος παρέκκλισης ήτοι, κατά πρώτο λόγο, την καταλληλότητα των ειδικών φόρων κατανάλωσης ως μέσον αντιμετώπισης περιφερειακών ιδιαιτεροτήτων και, κατά δεύτερο λόγο κατά πόσον συμφέρει η δημιουργία μιας εσωτερικής αγοράς χωρίς στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Η Επιτροπή τόνισε ότι η ιδέα των ελάχιστων συντελεστών εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εσωτερικής αγοράς και ότι, εάν παραστεί ανάγκη, οι ελάχιστοι αυτοί συντελεστές μπορούν να προσαρμοστούν.

Ωστόσο, η ανακοίνωση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι εναπόκειται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να κρίνουν αν για ειδικούς λόγους πολιτικής εξακολουθεί να απαιτείται παρέκκλιση από την οδηγία και, εφόσον είναι απαραίτητη, αν θα ήταν συμβιβάσιμη με τους στόχους της οδηγίας, δηλαδή με τα συμφέροντα και τις πολιτικές που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της ίδιας οδηγίας.

4. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κατ' αρχήν η Επιτροπή επιθυμεί να υπενθυμίσει τη διατύπωση του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ η οποία αποτελεί τη βάση για κοινοτική δράση στον τομέα της έμμεσης φορολογίας. *Απαιτεί την εναρμόνιση των νομοθεσιών περί των φόρων κύκλου εργασιών και των λοιπών έμμεσων φόρων στο βαθμό που η εναρμόνιση αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.*

Προς τον σκοπό αυτόν καθορίζονται ελάχιστοι φορολογικοί συντελεστές για τις περιοχές τις οποίες καλύπτει η εναρμόνιση των ειδικών φόρων κατανάλωσης, μεταξύ άλλων, και στην

³ Οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19^{ης} Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316 της 31.10.1992). Η οδηγία καταργήθηκε μαζί με την οδηγία 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή, από την 31η Δεκεμβρίου 2003 με την οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου.

⁴ COM(2006) 342 της 30ής Ιουνίου 2006, *Επανεξέταση των παρεκκλίσεων που περιέχονται στα παραρτήματα II και III της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, οι οποίες λήγουν στα τέλη του 2006.*

οδηγία για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων. Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν τους εθνικούς τους φορολογικούς συντελεστές με βάση τα εν λόγω ελάχιστα όρια και αναλόγως του τι θεωρούν κατάλληλο για τα εθνικά δεδομένα, τα ελάχιστα επίπεδα φορολόγησης καθορίζονται σε ύψος το οποίο ο κοινοτικός νομοθέτης κρίνει αναγκαίο προκειμένου να περιορισθούν οι δυνητικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού σε αποδεκτά επίπεδα.

Η έλλειψη πλήρως εναρμονισμένων φορολογικών συντελεστών σημαίνει ότι μπορεί να υφίστανται διαφορές μεταξύ εθνικών συντελεστών που μπορούν, ως ένα βαθμό, να οδηγήσουν στη διασυννοριακή πραγματοποίηση αγορών από τους καταναλωτές για φορολογικούς λόγους εντός της εσωτερικής αγοράς και εντός των ορίων που θεσπίζουν τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, εφόσον έχουν εφαρμογή. Ωστόσο εάν οι προκύπτουσες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού υπερβαίνουν όρια που δεν θεωρούνται πλέον αποδεκτά και σύμφωνα με τη λογική της εναρμόνισης που περιγράφεται ανωτέρω, η κατάλληλη αντιμετώπιση θα ήταν να επιδιωχθεί μια στενότερη πραγματική προσέγγιση των εθνικών συντελεστών βάσει του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, είτε με την προς τα άνω αναθεώρηση των ελάχιστων φορολογικών συντελεστών είτε με άλλο τρόπο της επιλογής του κοινοτικού νομοθέτη.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή απορρίπτει την άποψη της Ιταλίας κατά την οποία η ανεπαρκής εναρμόνιση των ειδικών φόρων κατανάλωσης μπορεί να αιτιολογήσει, βάσει του άρθρου 19, μια αίτηση παρέκκλισης από τις διατάξεις της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων. Η αιτιολόγηση αυτή δεν αντιστοιχεί σε «λόγους ειδικής πολιτικής» κατά την έννοια του άρθρου 19. Οι ελάχιστοι φορολογικοί συντελεστές που επιλέγονται στην οδηγία συνιστούν το κύριο στοιχείο που έλαβε υπόψη ο κοινοτικός νομοθέτης. Βάσει των συντελεστών που επελέγησαν, ο κοινοτικός νομοθέτης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον βάσιμους λόγους να διαφοροποιούν τους συντελεστές τους σε εθνικό επίπεδο προκειμένου να αντιδράσουν στους συντελεστές που καθορίζονται σε άλλα κράτη μέλη, με μηχανισμούς διαφορετικούς από εκείνους που προβλέπει η οδηγία. Διαφορετικά, υπήρχε κίνδυνος οι συντελεστές για τα καύσιμα κινητήρων στα σύνορα μεταξύ κρατών μελών να καθορίζονται μέσω ενός διμερούς και προοδευτικού μηχανισμού κατωφερούς προσαρμογής στα εναρμονισμένα ελάχιστα όρια, πράγμα το οποίο δεν προβλέπει η οδηγία.

Κανένα στοιχείο της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων δεν επιτρέπει διαφορετική ερμηνεία.

Όσον αφορά τα οριζόντια επιχειρήματα που προέβαλε η Ιταλία σε κάθε μια από τις τέσσερις αιτήσεις της :

Πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι υπόψη περιφέρειες υπάγονται σε ειδικό συνταγματικό καθεστώς βάσει της ιταλικής νομοθεσίας, η Επιτροπή επισημαίνει ότι αυτό δεν αρκεί για τους σκοπούς του άρθρου 19. Μολονότι δεν αποκλείεται ορισμένοι λόγοι που αφορούν περιφερειακά θέματα να συνιστούν λόγους ειδικής πολιτικής βάσει του άρθρου 19, το καθεστώς στο οποίο υπάγεται μια περιφέρεια βάσει του εθνικού συντάγματος δεν αντιστοιχεί, καθεαυτό, στην έννοια αυτή.

Δεύτερον, η Επιτροπή δεν δύναται να δεχθεί τα γενικά επιχειρήματα της Ιταλίας όσον αφορά την κοινωνικοοικονομική κατάσταση ορισμένων περιοχών (είτε εξαιτίας εξωτερικού οικονομικού ανταγωνισμού, της ιδιαίτερης γεωγραφικής θέσης τους ή άλλων μορφολογικών χαρακτηριστικών των περιοχών αυτών. Τα επιχειρήματα υποδηλώνουν ότι οι υπόψη περιοχές

έχουν ανάγκη υποστήριξης από το δημόσιο. Ωστόσο, οι παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν μέχρι στιγμής δεν θεωρήθηκαν ποτέ επισήμως ως μέσο πολιτικών που υπηρετούσαν τον σκοπό αυτόν και, συνεπώς, η παράτασή τους για τους λόγους αυτούς δεν μπορεί να γίνει δεκτή βάσει του άρθρου 19. Επιπλέον υπάρχουν πολύ πιο στοχευμένα μέσα και πολιτικές⁵ για την αντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων, τα οποία δεν υπονομεύουν τα θετικά αποτελέσματα της εναρμόνισης των ειδικών φόρων κατανάλωσης στον τομέα των ενεργειακών προϊόντων.

Τρίτον, όσον αφορά την ιδιαίτερη γεωγραφική θέση ορισμένων από τις υπόψη περιοχές, ιδίως εκείνες στην ιταλική μεθόριο, η Επιτροπή παραπέμπει σε ό,τι αναφέρεται ανωτέρω. Επομένως, η γειτνίαση με άλλο κράτος μέλος το οποίο εφαρμόζει διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές δεν μπορεί να γίνει δεκτή ως επαρκής λόγος χορήγησης αδειας βάσει του άρθρου 19 της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων. Συγκεκριμένα, παρεκκλίσεις οι οποίες είχαν χορηγηθεί λόγω του ότι, την εποχή εκείνη, το όμορο κράτος ήταν τρίτη χώρα, δεν δύνανται σήμερα να παραταθούν βάσει του άρθρου 19, μετά την ένταξη του εν λόγω κράτους στην Κοινότητα, λαμβάνοντας υπόψη τις υποχρεώσεις που απορρέουν για το κράτος αυτό βάσει της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων. Όσον αφορά τις περί εξωτερικών συνόρων πτυχές τις οποίες επικαλείται η Ιταλία σε μία περίπτωση (Val d'Aosta), η Επιτροπή σημειώνει ότι η ζητηθείσα παρέκκλιση δεν αποτελεί μέτρο αναλογικό προς το εικαζόμενο πρόβλημα του τουρισμού για καύσιμα. Αντιθέτως, δύναται να δημιουργήσει στρεβλώσεις στις συνήθειες των καταναλωτών στην Ιταλία και σε άλλα μέρη της Κοινότητας λόγω του ότι η κατανάλωση των κατοίκων προσελκύεται τεχνητά προς την υπόψη περιοχή ενώ θα μπορούσε να ικανοποιηθεί εκτός αυτής. Από την άποψη αυτή, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η Val d'Aosta συνορεύει όχι μόνον με την Ελβετία αλλά και με τη Γαλλία.

Τέλος, η Επιτροπή επιθυμεί να υπενθυμίσει ότι οι αρνητικές συνέπειες της λήξης μιας παρέκκλισης καθεαυτές δεν συνιστούν λόγους ειδικής πολιτικής κατά την έννοια του άρθρου 19.

Εκτός αυτού είναι σκόπιμο να εξετασθούν χωριστά οι επί μέρους καταστάσεις και επιχειρήματα που αναφέρονται στις αιτήσεις.

Όσον αφορά την εικαζόμενη εξάρτηση της περιοχής Val d'Aosta από τις οδικές μεταφορές, η Επιτροπή θεωρεί ότι το προτεινόμενο μέτρο, ήτοι η γενική απαλλαγή των καυσίμων για κινητήρες από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, δεν αποτελεί μέτρο αναλογικό προς το πρόβλημα, το οποίο δικαιολογεί την έγκριση του μέτρου βάσει του άρθρου 19. Η Επιτροπή σημειώνει ότι η Ιταλία δεν αιτιολόγησε την υπό εξέταση απαλλαγή για τον αναφερθέντα λόγο πολιτικής, σε σύγκριση με την μεταχείριση άλλων περιοχών της Ιταλίας οι οποίες είναι εξίσου αγροτικές (δηλαδή αραιοκατοικημένες) ή/και ορεινές στις οποίες εφαρμόζεται ο πλήρης εθνικός φορολογικός συντελεστής. Δεν υπάρχει ένδειξη ότι υφίσταται αντικειμενική σχέση με τις απορρέουσες επιπλέον δαπάνες, ανεξαρτήτως του τρόπου υπολογισμού. Τέλος, η πλήρης απαλλαγή των καυσίμων για κινητήρες θα ήταν ασυμβίβαστη με τις πολιτικές ενέργειας, μεταφορών και περιβάλλοντος που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση της οδηγίας. Η σύγκριση με το άρθρο 5 τρίτη περίπτωση της οδηγίας ενισχύει το συμπέρασμα αυτό. Αντικατοπτρίζοντας τις εν λόγω πολιτικές, η διάταξη αυτή δείχνει ότι οι τοπικές δημόσιες συγκοινωνίες, μολονότι μπορούν να τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης από τα κράτη μέλη έναντι των ιδιωτικών μεταφορών (που αποτελούν το

---

⁵ Όταν χρησιμοποιούν τέτοια μέσα και πολιτικές, τα κράτη μέλη πρέπει φυσικά να τηρούν τις διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, ιδίως στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.

διακύβευμα στην προκειμένη περίπτωση) εξακολουθούν να φορολογούνται με τους ελάχιστους συντελεστές. Μόνον εφόσον πληρούνται τα πολύ ειδικά κριτήρια του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και θ) της οδηγίας, επιτρέπεται η φορολόγηση κάτω από τα επίπεδα αυτά.

Όσον αφορά τα επιχειρήματα περί ενεργειακών προϊόντων χρησιμοποιούμενων για θέρμανση, η αξιολόγηση της Επιτροπής έχει ως εξής:

Κατ' αρχήν, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι δικαιολογείται η ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση για πετρελαιοειδή χρησιμοποιούμενα για τη θέρμανση επιχειρήσεων. Σκοπός του μέτρου είναι η επιδότηση επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε συγκεκριμένη περιοχή. Στην ανακοίνωση του Ιουνίου 2006 η Επιτροπή τόνισε ότι η οδηγία ήδη λαμβάνει υπόψη δεόντως την κατανάλωση των επιχειρήσεων και τους δυνητικούς ανταγωνιστικούς περιορισμούς που δύνανται να προκύψουν από την φορολόγηση των ενεργειακών προϊόντων. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή επιθυμεί να τονίσει ότι το Συμβούλιο, ενεργώντας ομόφωνα βάσει της διαδικασίας του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, δημιούργησε ισορροπία μεταξύ των λόγων πολιτικής που ενδεχομένως να δικαιολογούν την ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση των καυσίμων που χρησιμοποιούν οι επιχειρήσεις. Οι εναλλακτικές δυνατότητες που προσφέρει η οδηγία όσον αφορά τη χρήση για επιχειρηματικούς σκοπούς, ιδίως τα άρθρα 5 και 17, αντικατοπτρίζουν τον βαθμό ευελιξίας που έκρινε σκόπιμο και επαρκή ο κοινοτικός νομοθέτης στο πλαίσιο αυτό. Συνεπώς, λόγοι όπως αυτοί τους οποίους επικαλείται η Ιταλία δεν θεωρούνται ως λόγοι ειδικής πολιτικής για τους σκοπούς του άρθρου 19. Επιπλέον, οι προαναφερόμενες εναλλακτικές δυνατότητες που προσφέρει η οδηγία αντικατοπτρίζουν και τα συμφέροντα που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση της οδηγίας και περιλαμβάνουν την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, την ανάγκη να εξασφαλίζεται θεμιτός ανταγωνισμός και τις κοινοτικές πολιτικές υγείας, περιβάλλοντος, ενέργειας και μεταφορών. Ακριβώς τα ίδια συμφέροντα αντίκεινται στην έγκριση του μέτρου που ζητήθηκε για τους συγκεκριμένους λόγους.

Στο μέτρο που η Ιταλία ζητεί να της επιτραπεί να απαλλάξει την κατανάλωση φυσικού αερίου ως καυσίμου θέρμανσης, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η οδηγία για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων λαμβάνει δεόντως υπόψη τα δυνητικά πλεονεκτήματα του φυσικού αερίου. Ως εκ τούτου, η αίτηση της Ιταλίας δεν αφορά λόγους ειδικής πολιτικής στο πλαίσιο αυτό (πέραν του γεγονότος ότι τα πλεονεκτήματα του φυσικού αερίου στα οποία αναφέρεται η Ιταλία δεν διαφέρουν μεταξύ των διαφόρων περιφερειών). Οι λόγοι που προαναφέρονται σε σχέση με το άρθρο 19 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση και με τις κοινοτικές πολιτικές περιβάλλοντος, ενέργειας και μεταφορών ισχύουν και στην προκειμένη περίπτωση και αντίκεινται εξίσου στην έγκριση της παρέκκλισης.

Τέλος, όσον αφορά την ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση του υγραερίου που χρησιμοποιείται για οικιακή θέρμανση στην ορεινή περιοχή της Val d'Aosta, η Επιτροπή θεωρεί ότι το μέτρο αλληλεπικαλύπτεται με άλλο μέτρο το οποίο υπέβαλε η Ιταλία στην Επιτροπή προς εξέταση βάσει του άρθρου 19 της οδηγίας για την φορολογία των ενεργειακών προϊόντων. Στην προκειμένη περίπτωση η Ιταλία προτίθεται να θεσπίσει διαφοροποιημένα φορολογικά πλεονεκτήματα για το υγραέριο ως καύσιμο θέρμανσης, ανάλογα με το κλίμα ορισμένων περιφερειών. Ωστόσο, η έγκριση που ζήτησε για την περιοχή Val d'Aosta είναι πολύ ευρύτερη από το άλλο καθεστώς το οποίο υπέβαλε προς έγκριση. Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, κατά την άποψη της ίδιας της Ιταλίας, οι κλιματικές συνθήκες τις οποίες επικαλείται δεν αιτιολογούν το συγκεκριμένο καθεστώς για την Val d'Aosta. Η άλλη αίτηση την οποία υπέβαλε η Ιταλία θα εξεταστεί χωριστά.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Με βάση τα ανωτέρω, οι αιτήσεις που υπέβαλε η Ιταλία δεν πρέπει να εγκριθούν. Κατ' αρχήν, όσον αφορά το κύριο επιχείρημα της Ιταλίας προκειμένου να αιτιολογήσει τις αιτήσεις, πρέπει να τονιστεί ότι η εικαζόμενη έλλειψη επαρκούς εναρμόνισης στην εσωτερική αγορά δεν επιτρέπεται να αντιμετωπιστεί με την έγκριση μέτρων βάσει του άρθρου 19. Οι ελάχιστοι φορολογικοί συντελεστές αποτελούσαν μέρος των κυριότερων στοιχείων τα οποία έλαβε υπόψη ο κοινοτικός νομοθέτης κατά την έκδοση της οδηγίας.

Επιπλέον, η Επιτροπή δεν θεωρεί αποδεκτό κανένα από τα επιπρόσθετα επιχειρήματα που προέβαλε η Ιταλία για ορισμένα συγκεκριμένα στοιχεία των αιτήσεών της.

Συνεπώς, η Επιτροπή δεν **προτείνει την έγκριση των υπόψη μέτρων.**